

[Handelsministeren.]

tionen. Man *sagde* nok, man vilde forhandle, men det var i Virkeligheden noget helt andet, man vilde; man vilde tilrettelægge det Landstingsvalg, som var umiddelbart forestaaende. Jeg har i og for sig ikke gjort de ærede Udvalgsmedlemmer nogen større Bebrejdelse i den Anledning, thi jeg har politisk Erfaring nok til at kunne forstaa, at der kan opstaa Situationer, hvor Partierne har uhyre vanskeligt ved at forhandle paa sagligt Grundlag; men det, jeg beklager mig over, er, at man nu bagefter skyder mig i Skoene, at jeg ikke har villet forhandle. Jeg tilbageviser alle Beskyldninger i denne Henseende. Noget af det første, der skete, da vi skulde til at forhandle om Toldspørgsmaalet, var, som jeg ogsaa har gjort opmærksom paa i det andet høje Ting, at efter at jeg havde faaet den første Sending af Toldforslag fra Industri-raadet, forelagde jeg dem i Valutaudvalget, men omgaaende blev der svaret mig af Hr. Folketingsmand Madsen-Mygdal, at der var ingen Mening i nu at give sig til at forhandle om Toldspørgsmaal, Industrien havde faaet Beskyttelse nok i den Nedgang i Kronens Værdi, der havde fundet Sted, og han vilde ikke med nogen Udsigt til at naa et positivt Resultat kunne deltage i Forhandling om Toldspørgsmaal, inden Valutaafleveringspligten var ophævet, og inden man havde set, hvor Kronens „naturlige Leje“, som han kaldte det, vilde være. Det sagde den ærede Folketingsmand Hr. Madsen-Mygdal; det sagde han, uagtet der staar i Lovens § 7, at saadanne Forhandlinger om en Udformning af Toldlovens Positioner skulde finde Sted, inden Valutaafleveringspligten kunde ophøre. Saaledes stillede Oppositionen sig, ikke de Konservative paa den ene Side og Venstre paa den anden Side, nej, de Konservative og Venstre i skøn Forening; jeg hørte nok, at de Konservative gjorde en spagfærdig Bemærkning om, at de nok vilde forhandle om Toldspørgsmaal, men jeg var fuldkommen paa det rene med, at efter at den store Broder havde afgivet sin Erklæring om ikke at ville forhandle om Toldspørgsmaalet, var der ingen som helst Rimelighed i at sætte sig til at forhandle om det med de Konservative, thi det, de 2 Partier tilstræbte og tilsigtede, var i Enighed at gøre Regeringen alle de Knuder, de paa nogen Maade var i Stand til at gøre den. Det er Sandheden om Forhandlings-situationen i Valutaudvalget forud for Landstingsvalget, og dermed har jeg i Virkeligheden sagt alt, hvad det er fornødent at sige til alle de kritiske Bemærk-

ninger, som den ærede konservative Ordfører gjorde overfor mig ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at han ikke kunde gaa ind paa det Forslag, her er stillet, for det var ikke et Forslag, der tog Sigte paa at afvikle de Valutaforanstaltninger og de importregulerende Foranstaltninger, der er truffet. Ja, det er, ligesom man tager det, ligesom man ser paa det. Jeg har givet Udtryk for, at jeg haaber, det skal blive muligt at udvide den Friliste, som vi allerede har, og som omfatter ca. $\frac{1}{3}$ af alle de Varer, der importeres her til Landet; men noget endeligt eller bestemt kan ikke siges derom, thi saaledes som vore Forhold er, er det umuligt for nogen at fastslaa bestemt, at de og de Varer kan nu for al Fremtid opføres paa en Friliste, saa at de kan importeres. Den Situation kan meget vel indtræde, hvad det ærede Medlem ogsaa meget godt ved, at man kunde blive nødsaget til at tage enkelte af disse Varer, navnlig for de store Varegruppers Vedkommende, helt ud af Frilisten paa Grund af de særlige Forhold, vi kunde blive stillet overfor. Jeg har virkelig ogsaa Ønsker om at afvikle de Restriktioner, som er iværksat, men de kan ikke blive afviklet, før Regeringen skønner, at der er Mulighed for at afvikle dem, før Regeringen kan tage Ansvar for at afvikle dem. Det ærede Medlem tilkendegav som sin Opfattelse, at det er ikke en Sag, Regeringen skal have noget Indseende med af Betydning, men det er noget, som Valutaudvalgets Flertal, det vil sige Konservative og Venstre, Oppositionen, skal bestemme. Det kan ikke lade sig gennemføre; en saadan Lov kan ikke gennemføres i Rigsdagen, saaledes som denne er sammensat. Jeg tvivler ogsaa meget paa, at nogen Regering — lige meget om det blev en konservativ Regering eller en blandet Regering af Venstre og Konservative eller en ren Venstreregering — vilde tage Ansvar for at administrere Loven efter de Principper, der nu er opstillet af de to Oppositionspartier.

Den ærede konservative Ordfører henviste til Sverige og Norge som Eksempler, vi skulde følge. Ja, det er sket før, at man under Diskussionen om disse Spørgsmaal har henvist til andre Lande og har sagt: Der kan man gøre saadan, og der kan man gøre saadan; men man maa tage i Betragtning, at Landenes økonomiske Struktur er saa vidt forskellig, at en Sammenligning overhovedet ikke er mulig. Det er rigtigt, at man ikke har nogen Valutacentral hverken i Norge eller i Sverige. Men det er ogsaa rigtigt, at de paagældende Landes Samhan-